

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 176
din 11.03. 2008

Dosar nr.: 320/2007

Petiția nr.: 6144 din data 12.06.2007

Petent: Duțescu Maria Roxana, reprezentant, personal auxiliar de specialitate din cadrul Judecătoriei Moreni

Reclamat: Ministerul Justiției

Obiect: discriminare prin aplicarea prevederilor art.8 din O.G. nr.8/2007 față de personalul auxiliar de specialitate din cadrul Judecătoriei Moreni

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1 Lăzărescu Doina Maria, Duțescu Maria Roxana, Tănase Sorina, Burcea Ramona, Frățilescu (Brătășanu) Loredana, Negescu Dorina, Brici Valentina, Cucui Elena, Neagoe Camelia, Snae (Babeș) Valentina, Dima Carmen, Preda Mariana, Simion Vasile, Chirică Gheorghe, Blebea Laurențiu, prin reprezentant Duțescu Maria Roxana, cu domiciliul de corespondență ales la Judecătoria Moreni.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Justiției cu sediul în str. Apollodor, nr.17, Sector 5, București.

II. Obiectul sesizării

Petenții, prin reprezentant, se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în legătură cu discriminarea creată personalului auxiliar de specialitate din cadrul Judecătoriei Moreni, prin aplicarea prevederilor art.13 pct.3 din Legea nr.50/1996, prevederi reluate în art.8 din O.G. nr.8/2007.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petenții consideră că prin dispozițiile art.8 din O.G. nr.8/2007, care prevăd că sporul de 10% se acordă numai grefierilor care participă la desfășurarea lucrărilor de executări penale, civile și celor care efectuează lucrările în dosare având ca obiect procedura reorganizării judiciare și a falimentului, crează o discriminare, deși activitatea desfășurată de grefieri este aceeași, sporul fiind acordat în mod discriminatoriu.

IV. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate cu nr. 6144 din data 12.06.2007, prin adresa cu nr.6617 din 25.06.2007 și nr. 6616 din 25.06.2007, Colegiul Director a citat petenții și Ministerul Justiției în temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Prin adresa cu nr. 6617 din 25.06.2007 au fost citați petenții, prin reprezentant, Duțescu Maria Roxana. Prin adresa nr. 6616 din 25.06.2007 a fost citat Ministerul Justiției, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 05.07.2007.

Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

La termenul din data de 05.07.2007, petenții nu s-au prezentat și au transmis punctul de vedere cu privire la obiectul petiției.

V. Susținerile părților

Susținerile petenților

Petenții, prin reprezentant, astfel cum rezultă din petiția adresată Consiliului, arată că prin dispozițiile art.13 pct.3 din Legea nr.50/1996, preluate în Ordonanța de Guvern nr.8/2007 se crează o situație de discriminare, având în vedere prevederile art.8 din O.G. nr.8/2007.

Prevederile normative preluate în art.8 instituie acordarea sporului de 10% numai grefierilor care participă la desfășurarea lucrărilor de executări penale, civile și celor care efectuează lucrările în dosare având ca obiect procedura reorganizării judiciare și a falimentului, ceea ce, în opinia petenților, crează o discriminare, deși activitatea desfășurată de grefieri este aceeași, sporul fiind acordat în mod discriminatoriu. (vezi în același sens infra parag.3.1.) Grefierii care participă la efectuarea actelor privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, a actelor de publicitate imobiliară, a actelor comisiei pentru cetățenie, precum și cei care sunt secretari ai comisiilor de cercetare a averii

beneficiază de indemnizația prevăzută la art. 15 alin. (1), care se aplică în mod corespunzător.

Petenții arată că, în speță, Codul muncii recunoaște cu valoare de principiu, la art.6 (2) salarii egale pentru muncă egală, acest principiu fiind reglementat și de dispozițiile art.23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. În același sens, principiul egalității este statuat în art.1 alin.2 din O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare și Constituția României.

Sușținerile Ministerului Justiției

Ministerul Justiției ridică excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării arătând că reglementarea prin lege sau printr-un act normativ a unor drepturi, în favoarea unor persoane ori nereglementarea anumitor drepturi, excede cadrului legal stabilit prin O.G. nr.137/2000, republicată. Atribuțiile Consiliului și controlul exercitat de acest organ nu privește modul de reglementare cuprins în acte normative.

Modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrul legal reglementat prin Ordonanța Guvernului nr.137/2000. Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională) care s-a pronunțat în multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii.

Pe fond, Ministerul Justiției arată că în speța de față, unde se ridică chestiunea unei discriminări în materie de salarizare, existența unor situații analoage sau comparabile trebuie analizată nu doar prin prisma calității de personal auxiliar-criteriul fiind mult prea general având în vedere atribuțiile de serviciu ale diferitelor categorii de grefieri ci și din punctul de vedere al reglementărilor privind organizarea judiciară cu incidență în ceea ce privește conținutul concret al atribuțiilor de serviciu, complexitatea acestora, responsabilitățile funcției.

În acest sens, atribuțiile de serviciu ale grefierilor delegați la compartimentul de executări penale și ale grefierilor delegați cu efectuarea lucrărilor de executări civile sunt reglementate de art.55, art.56, art.57, art.109 alin.2 și alin.7 precum și de alte prevederi cuprinse în Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, cu modificările și completările ulterioare. În cadrul categoriei personalului auxiliar de specialitate atribuțiile sunt delimitate și stabilite în mod concret prin fișa postului și sunt diferențiate în funcție de complexitatea sarcinilor diverselor categorii de grefieri.

Examinând dispozițiile legii 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate precum și prevederile O.G. nr.8/2007, rezultă că legiuitorul a înțeles să atribuie anumitor categorii de grefieri un beneficiu salarial concretizat într-un

spor de 10%, motivat de complexitatea atribuțiilor de serviciu, de responsabilitățile ce le implică îndeplinirea acestor atribuții-spre exemplu, activitatea grefierilor de la compartimentul executării penale, precum și de volumul de muncă, ceea ce justifică urmărirea unui scop legitim prin acordarea acestui spor.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că în petiția dedusă soluționării petenții invocă efectul creat prin aplicarea dispozițiilor art. 3 alin.8 din O.G. nr.8/2007. Față de efectul creat prin aplicarea acestor prevederi, petenții consideră că s-a creat o discriminare între personalul auxiliar de specialitate, care desfășoară aceleași activități însă în privința cărora se instituie, acordarea, în opinia acestora, a unor sporuri în mod discriminatoriu.

În drept, Colegiul Director, analizând atât jurisprudența sa anterioară, cât și prevederile legale, constată că în situația în care se invocă o deosebire, excludere, restricție sau preferință ca rezultat al unei norme juridice, care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege, CNCD are competența soluționării cazului respectiv.

Întrucât petenții au invocat dreptul la sporul de 10%, iar art. 6 lit. c) al **O.G. 137/2000** se referă la „*acordarea altor drepturi sociale decât cele reprezentând salariul*”, totodată conform art. 18 alin. 1 al **O.G. 137/2000**, care precizează responsabilitatea Consiliului „*în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării*”, CNCD respinge excepția de necompetență ridicată de Ministerul Justiției.

Pe fond, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care**

tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Având în vedere aspectele de mai sus, petiția dată, și excepțiile ridicate, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nu analizează modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentilor, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor

recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Astfel, Colegiul Director reține obiectul petiției raportat la situația particulară a petenților, grefieri în cadrul Judecătorei Moreni sub aspectul efectului creat prin aplicarea prevederilor art.3 alin.8 din O.G. nr.8/2007, ceea ce, în opinia petenților, crează o discriminare prin modalitatea de acordare a indemnizației de 10%, astfel cum este prevăzută în textul de lege menționat.

Curtea Constituțională prin deciziile sale recente s-a pronunțat statuând în mod constant în jurisprudența sa că „situațiile deosebite în care se află diferite categorii de persoane justifică instituirea prin lege de tratamente juridice diferențiate, fără ca acestea să constituie privilegii pentru unii și discriminări pentru alții” (vezi în acest sens Curtea Constituțională, spre exemplu, Decizia nr. 438 din 10 mai 2007, Decizia nr.119 din 15 februarie 2007, Decizia nr. 332 din 18 aprilie 2006).

Colegiul Director observă că potrivit art.3 din O.G. nr.8 din 2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, „Salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea se stabilesc pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare, pe grade sau trepte profesionale, în raport de funcția deținută, de nivelul studiilor, de vechimea în specialitate și de nivelul instanței sau al parchetului”.

Potrivit art.3 alin.8 „Grefierii care participă la efectuarea actelor privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, a actelor de executare penală și executare civilă beneficiază de o indemnizație lunară de 10% din salariul de bază, calculată în raport cu timpul efectiv lucrat în aceste activități.”

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință.

Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că este supus analizei efectul creat prin acordarea indemnizației de 10% grefierilor care participă la efectuarea actelor privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, a actelor de executare penală și executare civilă în comparație cu cei care nu îndeplinesc astfel de activități.

Din acest punct de vedere, raportat la doctrina și practica judiciară reținem că la baza sistemului de salarizare există și principiul diferențierii care impune în baza unor criterii obiective o salarizare corespunzătoare acestora. Astfel, diferențierea salariilor se poate face în raport de nivelul studiilor, funcția

îndeplinită, calitatea și cantitatea muncii, condițiile de muncă, complexitatea muncii etc. Se poate reține în acest sens, că rezultatele activităților, din punct de vedere cantitativ cât și calitativ pot să determine o anumită salarizare. Remunerarea în funcție de cantitatea muncii este caracteristică formelor de salarizare în acord (direct, progresiv, individual, colectiv) astfel încât salariul de bază se determină având în vedere, volumul, cantitatea de lucrări realizate într-o perioadă de timp. (vezi Tratat de Dreptul Muncii, Alexandru Ticlea, Editura Rosetti, București, 2006, p.542-543)

În același sens legiuitorul, astfel cum rezultă din art.3 alin.1 a prevăzut că stabilirea salariului de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea se face pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare, pe **grade sau trepte profesionale, în raport de funcția deținută, de nivelul studiilor, de vechimea în specialitate și de nivelul instanței sau al parchetului.**

Raportat la acest aspect, și la criteriul de comparabilitate în privința personalului auxiliar de specialitate, Colegiul Director reține că în analiza raportului de analogie trebuie pornit de la premisa că în câmpul acestei categorii profesionale se plasează mai multe categorii de greșieri ale căror atribuții sunt diferențiate în funcție de funcția ocupată și spre deosebire de magistrați, în cadrul categoriei personalului auxiliar de specialitate, atribuțiile sunt delimitate și stabilite în mod concret prin fișa postului. În acest sens, spre exemplu, Ordonanța de Guvern nr. 8/2007 prevede la anexe diferitele categorii de personal auxiliar de specialitate, cărora li se aplică coeficienți de multiplicare diferiți, respectiv indemnizație de conducere diferită, în speță: greșier, greșier-informatician, greșier-statistician, greșier-documentarist, greșier-arhivar, greșier-registrator (în funcție de studii superioare, de studii medii, de diferite grade/trepte); prim greșier, greșier șef secție, greșier informatician șef (în funcție de judecătoria, tribunal, curte de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție etc).

Coroboat prevederilor art.3 alin.1, reținem că prin alin. 8, legiuitorul a instituit o indemnizație de 10% acordată greșierilor care participă la efectuarea unor acte determinate și precizate expres (vezi infra parag. 7.9)

În acest sens, Colegiul Director, reține din modul de redactare al art.3 alin.8 că acordarea indemnizației de 10% este corelativă greșierilor care participă la efectuarea actelor, în speță, privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, a actelor de executare penală și executare civilă, însă aceasta indemnizație este calculată în raport cu timpul efectiv lucrat în aceste activități. Astfel, acordarea indemnizației de 10% este circumscrisă unor condiții cumulative care întrunesc un grad de obiectivitate dat de natura activităților în cauză, complexitate, responsabilități, volum de muncă și timpul efectiv lucrat în aceste activități.

Pornind de la premisa că în cadrul categoriei profesionale a greșierilor se plasează mai multe categorii de greșieri ale căror atribuții sunt diferențiate în funcție de funcția ocupată și sunt delimitate și stabilite în mod concret prin fișa postului, acordarea indemnizației greșierilor care participă la efectuarea actelor specificate de textul normativ în alin.8 calculată în raport cu timpul efectiv lucrat în aceste activități nu poate fi reținută ca discriminatorie. Într-adevar, per se,

acordarea indemnizației în raport de plano cu ceilalți grefieri este diferită, însă aceasta este justificată obiectiv, în raport cu elementele analizate de Colegiul Director, și urmărește un scop legitim.

Colegiul Director este de opinie că nu se poate reține întrunirea elementului de analogie sau de comparabilitate între grefierii care participă la actele care justifică acordarea indemnizației de 10% comparativ cu cei care nu participă la efectuarea acestor acte. În acest sens, grefierii se pot situa în planuri diferite din punctul de vedere al analogiei, reținând exercitarea unor atribuții corelative celor de grefier-informatician, grefier-statistician, grefier-documentarist, grefier-arhivar, grefier-registrator, diferențiați spre exemplu în funcție de studii superioare, de studii medii, de diferite grade/trepte, de compartimente de specialitate, complexitate etc. Astfel, nu se poate constata incidența unor categorii de **persoane plasate în situații analoage sau comparabile.**

În acest sens, situația deosebită în care se află diferite categorii de persoane, în speță grefierii care participă la actele privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, a actelor de execturare penală și executare civilă, justifică instituirea de tratamente juridice diferențiate, fără ca acestea să constituie privilegii pentru unii și discriminări pentru alții” (vezi în sensul acestui principiu Curtea Constituțională, spre exemplu, Decizia nr. 438 din 10 mai 2007, Decizia nr.119 din 15 februarie 2007, Decizia nr. 332 din 18 aprilie 2006). (idem infra parag. 7.9.)

Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că **principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite.** (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că **principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite.** De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) **Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție.** (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

Având în vedere motivele expuse mai sus, precum și definiția discriminării astfel cum este reglementată prin articolul 2 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul Director constată că nu se întrunesc cumulativ elementele constitutive cuprinse în art.2 din O.G. 137/2000 și subsecvent nu poate fi reținută existența unei situații de diferențiere din perspectiva principiului egalității și al nediscriminării, privind tratamentul diferit instituit prin efectul prevederilor art. 3 alin.8 din O.G. nr.8/2007. Acest efect nu se poate reține ca materializat în privința petenților în fapt, deoarece circumstanța nașterii tratamentului diferit nu poate fi reținută prin efectul generic al dispozițiilor art.3 alin.8 neaplicat petenților, care s-ar fi circumstanțiat în momentul respingerii

cererii de acordare a indemnizației de 10%. Petenții, astfel cum rezultă din petiție, îndeplinesc funcția de grefier în cadrul Judecătoriei Moreni, însă nu rezultă că aceștia îndeplinesc activități din cele enumerate în art.3 alin.8. Reținând, per a contrario, că petenții nu îndeplinesc activități din cele enumerate în art.3 alin.8, Colegiul Director este de opinie că, în cauză, este incident aplicarea principiului potrivit căruia **instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție.**

Colegiul Director raportat la obiectului petiției dedus soluționării, ia act că în virtutea art.61 alin.1 din Constituție, autoritatea legiuitoare, Parlamentul, are competența să modifice, să abroge ori să completeze prevederi legale, aceste atribuții aparținând în exclusivitate autorității legiuitoare. (vezi Decizia Curții Constituționale nr.137/2001, M.Of. nr.320/2001, CDH 2001, p.840, Decizia nr.43/2001, M.Of. nr.75/2001, CDH 2001, p.32; Decizia nr.137/2001, M.Of. nr.320/2001, CDH 2001, p.840)

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respingerea excepției invocate de Ministerul Justiției

2.Faptele prezentate nu constituie acte de discriminare conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

3. clasarea dosarului;

4. o copie a hotărârii se va transmite petenților Lăzărescu Doina Maria, Duțescu Maria Roxana, Tănase Sorina, Burcea Ramona, Frățilescu (Brătășanu) Loredana, Negescu Dorina, Brici Valentina, Cucui Elena, Neagoe Camelia, Snae (Babeș) Valentina, Dima Carmen, Preda Mariana, Simion Vasile, Chirică Gheorghe, Blebea Laurențiu, **prin reprezentant** Duțescu Maria Roxana, cu domiciliul de corespondență ales la Judecătoria Moreni.

5. o copie a hotărârii se va transmite **Ministerului Justiției**, cu sediul în str. Apollodor, nr.17, Sector 5, București.

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

CORINA COMȘA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

